

פרשת וישב

א וישב יעקב בארץ מצורני אביו בארץ כנען: **ב** אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אוזיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: **ג** וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: **ד** ויראו אוזיו כי אתו אהב אביהם מכל אוזיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: **ה** ויזלם יוסף זלום ויגד לאוזיו ויוספו עוד שנא אתו: **ו** ויאמר אליהם שמעו נא הזלום הזה אשר זלמתי: **ז** והנה אנזונו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתזוין לאלמתי: **ח** ויאמרו לו אוזיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על זלמתי ועל דבריו: **ט** ויזלם עוד זלום אזור ויספר אתו לאוזיו ויאמר הנה זלמתי זלום עוד והנה השמש והירח ואזור עשר כוכבים משתזוים לי: **י** ויספר אל אביו ואל אוזיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה הזלום הזה אשר זלמת הבוא נבוא אני ואמך ואוזיך להשתזות לך ארצה: **יא** ויקנאו בו אוזיו ואביו שמר את הדבר: **יב** וילכו אוזיו לרעות את צאן אביהם בשכם: **יג** ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אוזיך רעים בשכם לכה ואשלזוך אליהם ויאמר לו הנני: **יד** ויאמר לו כך נא ראה את שלום אוזיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלזוהו מעמק זברון ויבא שכמה: **טו** וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: **טז** ויאמר את אוזי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: **יז** ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אזור אוזיו וימצאם בדתן: **יח** ויראו אתו מרזוק ובטנם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: **יט** ויאמרו איש אל אוזיו הנה בעל הזלמות הלזה בא: **כ** ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באזור הברות ואמרנו זויה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו זלמתי: **כא** וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: **כב** ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלזו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: **כג** ויהי כאשר בא יוסף אל אוזיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: **כד** ויקזוהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: **כה** וישבו לאכל לזם וישאו עיניהם ויראו והנה ארוזת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: **כו** ויאמר יהודה אל אוזיו מה בצע כי נהרג את אוזינו וכסינו את דמו: **כז** לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אוזינו בשרנו הוא וישמעו אוזיו: **כח** ויעברו אנשים מדינים סוזרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: **כט** וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור

ויקרע את בגדיו: **ל** וישב אל אזויו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
לא ויקחו את כתנת יוסף וישזטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם:
לב וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך הוא אם לא: **לג** וכירה ויאמר כתנת בני זויה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף: **לד** ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים
רבים: **לה** ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנזובו וימאן להתנזום ויאמר כי ארד אל בני
אבל שאלה ויבך אתו אביו: **לו** והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים: **לז** ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אזויו
ויט עד איש עדלמי ושמו זוירה: **מ** וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה: **מא** ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: **מב** ותהר עוד ותלד בן
ותקרא את שמו אונן: **מג** ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב
בלדתה אתו: **מד** ויקחו יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: **מה** ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: **מו** ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אזויר
ויבם אתה והקם זרע לאזויר: **מז** וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אזויו ושזת ארצה לבלתי נתן זרע לאזויו: **מח** וירע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם אתו: **מט** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאזויו ותלך תמר ותשב בית אביה: **נא** וירבו
הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינזום יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא וזוירה רעהו
העדלמי תבנותה: **נב** ויגד לתמר לאמר הגה זומיך עלה תבנותה לגז צאנו:
נג ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר
על דרך תבנותה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: **נד** ויראה
יהודה ויזשבה לזונה כי כסתה פניה: **נה** ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא
אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: **נו** ויאמר
אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחוק: **נז** ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר זותמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה
ותהר לו: **נח** ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: **נצ** וישלחו
יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחות הערבון מיד האשה ולא מצאה:
כא וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדישה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדישה: **כב** וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדישה: **כג** ויאמר יהודה תקחו לה פן נהיה לבו הגה שלחתי
הגדי הזה ואתה לא מצאתה: **כד** ויהי כמשלש זודשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הגה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: **כה** הוא
מוצאת והיא שלחה אל זמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר
נא לבי הזנתמת והפתילים והמטה האלה: **כו** וכר יהודה ויאמר צדקה מבני כי

על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: **(כז)** ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: **(כח)** ויהי בלדתה ויתן יד ותקוז המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: **(כט)** ויהי כמשׁיב ידו והנה יצא אזויו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **(ל)** ואזור יצא אזויו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרוז: **(לׁ)** ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: **(לב)** ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: **(לג)** וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: **(לד)** וימצא יוסף זון בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: **(לה)** ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: **(לו)** ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: **(לז)** ויהי אזור הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: **(לח)** וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי: **(לט)** איננו גדול בבית הזה ממני ולא זושך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וזוטאתי לאלהים: **(לׁ)** ויהי כדברה אל יוסף יום ויום ולא שמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה: **(לא)** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: **(לב)** ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא הזוועה: **(לג)** ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס הזוועה: **(לד)** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצזוק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: **(לׁ)** ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא הזוועה: **(לׁ)** ותנזו בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: **(לׁ)** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצזוק בני: **(לׁ)** ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס הזוועה: **(לׁ)** ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויזור אפני: **(כ)** ויקוז אדניו יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: **(כא)** ויהי יהוה את יוסף ויט אליו זסד ויתן זזנו בעיניו שר בית הסהר: **(כב)** ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: **(כג)** אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: **(כד)** שביעי **(פרק-מנא)** ויהי אזור הדברים האלה זוטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: **(כׁ)** ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: **(כׁ)** ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **(כׁ)** ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם

וישרת אתם ויהיו ימים במשומר: **(ה)** ויזלמו זלום שניהם איש זלמו בלילה אזוד איש כפתרון זלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: **(ו)** ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והגם זעפים: **(ז)** וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשומר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **(ח)** ויאמרו אליו זלום זלמו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: **(ט)** ויספר שר המשקים את זלמו ליוסף ויאמר לו בזולומי והנה גפן לפני: **(י)** ובגפן שלשה שריגם והוא כפרוזת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: **(יא)** וכוס פרעה בידי ואקוז את הענבים ואשזוז אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: **(יב)** ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: **(יג)** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: **(יד)** כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי זוסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: **(טו)** כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: **(טז)** וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בזולומי והנה שלשה סלי זרי על ראשי: **(יז)** ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: **(יח)** ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: **(יט)** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: **(כ)** ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: **(כא)** וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: **(כב)** ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: **(כג)** ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכזהו: **(כד)**

